—Vil jeg ekki í dag, gjöra mjer meina sjálf-
-safneitun? Menn vilja máské seigja
mjer frá annars ~~[illegible]~~ lukkunni,
get jeg þá vanið svo geð mitt, að gleðja
mig yfir því, og svo velviljaðan, að un-
-na honum þess, jafnvel þó jeg vissi
að hann væri minn óvinur. Jeg finn
stundum hjá mjer náttúrunnar samt—
og leiðinlegt geðslag, vil jeg ekki í
dag stríða á móti því? — Hvernig
vil jeg tala annara manna málefn-
-ir? Svoleiðis, sem jeg óski að þeir
skuli tala mínar? Í umgjeingni
vil jeg trúlega venja mig til réttis.
Þessa yfirsjón vil jeg eins varlega forða
mjer, sem sjerplægni eða ómannelsku!—
Hvað sem annað kann á hendir, vil jeg
sannarlega gleðja mig við þess umm-
-gjeingni, þess fegurð (?) og spaugsemi?
og samt ekki meina þá tilfinningu
bera með mjer í hjarta, sem jeg ekki
þyrfti að meðkenna fyrir þeim æðsta
-vísasta-náðvendnis-manni —— ——
Það kann að koma fyrir mig ýmis-
-legt tilfelli og ákapp. Vopna jeg mig
og svo frá dagsins byrjun með hug-
vekju og þolgæði, og með fúsumm
vilja, að undirkasta mig Guðs vísu
ráðstöfun? Jeg er maður skapaður
til eilífðarinnar. Guð er Herra yfir
dauðanum — máské endi þessa sje
þá og þegar harla nálægur? —— ——
(—Endirinn kemur næst á eftir Bjöllu
lýsingunni af dýraflokkunum á Austurlöndum.)